

τυχοῦς μεταφράσεως τοῦ Σεξπέρου, καὶ διὰ τινῶν ἐργῶν πρωτοτύπων χρηστὰς παρέχων ἐλπίδας.

Ὁ Βίκτωρ Ἰγὼ δὲν ἀπέκαμε γράφων, δὲν ἀπειγαρέτισεν ἐπὶ τὴν δόξαν, καὶ ἔχει θαλερὰν ἐπὶ τὴν καρδίαν, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ ἐκ τῆς ἐξορίας ἐκδοθέντα ἔργα του. *Αἱ Μελέται*, συλλογὴ διτμοῦς λυρικῶν ποιήσεων, εἶναι ἀξίαι τῶν προγενεστέρων του ἔργων. Τὰ μίτρις ἰδίως αὐτῶν, τὰ ὅποια ἀφορᾷ τὴν πικρὸν θάνατον τῆς θυγατρὸς του Λεοπολδίνης, εἶναι πλήρως τρυφερᾶς μελαγχολίας, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀμαυροῦσι τὰς Μελέτας αἱ διηγήσεις ἐρώτων τινῶν λίαν ἀφελῶν καὶ ἐλιυθέρων τῆς παιδικῆς του ἡλικίας. Πέρυσιν ὁ Ἰγὼ ἐξέδωκε τὰς παραδόσεις τῶν *Αἰώνων*, ἱστορικᾶς σικηνᾶς, εἰς ἃς σκιαγραφεῖ τὴν πρόδον τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς πλάσεως ἄχρι τῆς σήμερον. Αἱ περιχόσεις καίτι σκοτειναὶ καὶ ὀμιχλώδεις, μέγαν ἐκίνησαν θόρυβον περὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰγὼ. Πρότινος ἀνέγνωμεν εἰς μίαν Γαλλικὴν ἔφημερίδα ὅτι ὁ Ἰγὼ ἐκδίδει ἐν μυθιστόρημα μέγα, χρονικόν, οἱ θῆτες, ἡ πρώτη ἐκδοσις τοῦ ὅποιου ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν τυπογράφον ἀντὶ 500,000 φράγκων!

Οἱ ἀλιεῖς τοῦ Ἰερσὺ ἐπιστρέφοντες τὴν ἐσπέραν εἰς τὰς οἰκίας των, παρατηροῦσι μὲ συγκίνησιν ἐπὶ τῆς παραλίας, ἀνδρὰ ὑψηλόν, ἐξηκονταῦτη, ἀτημελήτως ἐνδεδυμένον, ἔχοντα ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας καὶ παρατηροῦντα μὲ ἐνδακρὸν ὄμμα τὰς μόλις ὑποφαινόμενας ἐν μέσῳ τῆς ὀμίχλης ἀκτὰς τῆς Γαλλίας. Τσαυτὴ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ μαῖρα τῆς μεγαλοφυΐας. Ἀπαντᾷ ζῶσα τὴν πανίαν, τὰς φυλακὰς, τὴν ἐξορίαν καὶ ἐνίοτε μετὰ θάνατον μόνον τὴν δόξαν καὶ τὴν ἡσυχίαν. Τὰ μνημεῖα, τὰ ὅποια ἀνεγείρονται εἰς τοὺς μεγάλους ἀνδρας θανόντας, πλάττονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τοῦ λίθου, οὗς ἐβάλλον κατ' αὐτῶν ἐνόσω ἔζων. Τίς οἶδεν; Ἀφοῦ ὁ Βίκτωρ Ἰγὼ ἀποθάνῃ ἐξοριστὸς ὡς ὁ Δάντης, ἴσως τὰ ὄστα του ἀναπαυθῶσιν εἰς τὸ Πάνθηον.

B.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ.

Ἐκ τῶν παρακειμένων οἰκοσήμων τὸ ὑπὸ στοιχ. Α ἀνήκει τῇ ἐξ Ἰταλίας καταγομένη οἰκογενεῖα Παγγαλίων (Pangali), τῇ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀποκατασταθείσῃ ἐν Κρήτῃ, μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν δὲ ἄλωσιν αὐτῆς μεταβάσῃ εἰς Κέα, ὅπου μέχρι τοῦδε σώζονται οἱ ἀπόγονοι αὐτῆς.

Τὸ οἰκοσημον τοῦτο εὐρίσκεται ἐν Κέα ἐγκεχαρημένον, ἀλλ' ἀτελῶς πως, ἐπὶ μαρμάρου κειμένου παρὰ τὴν πύλιν τοῦ ἁστέως (Καστελίου), ὅπου ἀναγινώσκειται καὶ ἡ ἐξ Ἰταλικῆς ἐπιγραφὴ *MARCA DELLA CASA PANGALI*, ἧτοι *Οἰκοσημον τῆς Οἰκογενεῖας Παγγάλων*.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β ἀνήκει τῇ ἐξ Ἰσπανίας καταγομένη καὶ ἐν Νάξῳ εἰσέτι σωζομένη οἰκογενεῖα Κορονέλλη (Coronelli), ἧς ἀρχηγέτης ὑπῆρξε Φραγκίσκος ὁ Κορονέλλης, ὁ καὶ Διοικητὴς τοῦ Ἀρχιπε-

A.

B.

λάγους ἢ μᾶλλον Τοποτηρητῆς τοῦ Ἑβραίου Ἰωσήφ Νάκη, τοῦ χρηματίσαντος, μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἄλωσιν τῶν Κυκλάδων, Δουκὸς τοῦ Ἀρχιπελάγου.

I. ΔΕ ΚΗΛΑΛΛΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Διατριβὴ περὶ τῆς ἐγγείου φορολογίας ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Σ. Σωτηροπούλου τμηματάρχου. Ἐν Ἀθήναις 1851—Εἰς 8, ἐκ σελ. 84.

Σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν συγγραφέα τοῦ ἀναγγελλομένου πονήματος, διότι πρὸ πολλοῦ δὲν ἀνέγνωμεν μετὰ τσαύτης εὐχαρι-